

afgørelser. Samtidig har mindretallet foreslået, at 2 områder – nemlig det sociale udvalgs afgørelser i henhold til bestemmelserne om hjemmehjælp og om bistand til indretning af bolig m.v. – for fremtiden kan indbringes for amsankenævnet, hvilket de ikke kan i dag. Dette forhold har flere steder været medvirkende til, at f.eks. ældre mennesker har måttet opholde sig unødigt på et hospital, fordi et socialudvalg ikke ved en benyttelse af de to bestemmelser har villet muliggøre, at de pågældende har kunnet vende tilbage til deres hjem.

Mindretallet konstaterede med tilfredshed, at der ifølge 3. udkast til betænkning til lovforslaget var et flertal for denne ændring bestående af socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti, ligesom mindretallet var vidende om, at VS, der ikke har medlemmer i udvalget, ville stemme for forslaget. Imidlertid er socialdemokratiet nu hoppet fra dette ændringsforslag, idet dette parti nu stiller et, der er ringere. Til gengæld for denne holdningsændring har socialdemokratiet via forhandlinger med den borgerlige regering fået forhindret, at amsankenævnet udvides med en 4. person, der er særlig sagkyndig. Dette forslag, som oprindeligt er stillet af socialministeren, går mindretallet ind for, da der efter mindretallets opfattelse i så fald vil være en mulighed for, at retssikkerheden bliver en smule styrket – noget, der er særdeles påtrængt. Det kan altså konstateres, at det er socialdemokratiet, der forhindrer en ændring af ankesystemet, som vil betyde større retssikkerhed.

Hvis socialdemokratiet havde ønsket det, kunne der faktisk have været etableret et flertal i folketinget for styrkelse af retssikkerheden på det sociale område. Det ønskede socialdemokratiet imidlertid ikke at benytte sig af, men foretrak at indgå et forlig med de borgerlige partier.

Mindretallet er imod, at lovforslaget har 2 forskellige ikrafttrædelsesdatoer, hvilket efter mindretallets opfattelse vil skabe øget forvirring. Hvis socialministeren (og hans ministerium) arbejder en smule hurtigt, vil det sagtens kunne lade sig gøre for amtskommunerne at udpege det 4. medlem så betids, at den samlede lov kan træde i kraft den 1. juli 1983. Dette problem synes dog elimineret, efter at socialministeren har opgivet sit forslag, selv om der faktisk er flertal for det.

Effekten af mindretallets ændringsforslag bliver – som nævnt – en styrkelse af den enkelte retsstilling samtidig med, at sagsmængden i systemet reduceres. På den baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Hvis disse ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) deler regeringens ønsker om at forenkle ankesystemet og forkorte ventetiderne ved behandling af ankesager.

Mindretallet finder imidlertid, at hensynet til den enkelte borgers retssikkerhed ikke varetages tilstrækkeligt i det foreliggende lovforslag. Forudsætningen for, at mindretallet kan stemme for begrænsningen af klageadgangen til den sociale ankestyrelse vil være, at mindretallets forslag om remonstration (ændringsforslagene 5, 7, 14–16, 18, 20, 22, 24, 26, 29 og 30) gennemføres.

Kun gennem indførelse af remonstration sikres den enkelte borgers mulighed for at komme til orde over for en politisk ankeinstans, der er bredt politisk sammensat, nemlig det sociale udvalg.

Mindretallet tilslutter sig socialministerens forslag om en juridisk styrkelse af amsankenævnene for dermed yderligere at markere, at det politiske skøn skal ligge i de sociale udvalg i kommunerne.

Mindretallet skal derfor beklage, at ministeren ikke har ønsket at bruge det flertal, som eksisterer i folketinget for dette forslag.

Mindretallet støtter ændringsforslagene om at udvide klageadgangen til amsankenævnene til samtlige sager – et forslag, som der oprindeligt var flertal for i udvalget. Det forekommer helt paradoksalt, at socialdemokratiet alene af skræk for et nyt juridisk medlem af amsankenævnet har opgivet deres egen politik på dette punkt, især når det tages i betragtning, at socialdemokratiet er det eneste parti, der har et medlem i samtlige amsankenævne.

Den seneste udvikling omkring dette lovforslag viser til fulde, at sagen havde bedst af